

1

Dei kloke

Emne Nr. 76.

Eg minnes litt om gamle råi mat
omni sjukdomer. Kan hendo at somt av
rāin var fra de gamle sverlebikar.

Når folk skadd selg såd det blei start blo-
topp. leste man: Stans bla, som natue sto
i fjordana flor - som. ? (minnes ikke
fortsættelsa)

Det var mange "kraksalvare" ute på
landsbyggdene - bruktes ikke "dei kloke ..
her, men kraksalvare.

De må innrommes, at dem først var
klokers med høvden til rykdom end folk
flest. At folk heller gikk til slike end
til doktoren (logen) ^{syrja}, men de må
takles me, at ute på landsbyggdene -
især de mest avsides, var det länge -
svært länge - før det blei fast tilosatte
løger me "videnskapelig" utdannelse.
Bygene fikk først - rimelig nok, men bygg-
dene - især de mest avsides, kom sent me.

Min bygd Frosta var lange saman me'
Værdalen, Skogn, Stjørdalen til å me
Selbjør og Leksviken på nordsida av
Strindfjorden.

I 1845 døde distriktslege Hermann i
Værdalen - vist barnlös. Hans etter-
latte formue skulle fordøles mellom bygg-
dene han hadde vært lage i.

Da tilført hovudsognet Frostas fatikasse
19 spd. 103 skill. og samme kasse i
anneksset Ræsen 16 spd. 78 skill.

En blak av.
 En av Slengen i Hjørndalen
 var en slik själlert „dokter“.
 Han var sikkert en unnektig kar- og
 fortall, at han etter en lage, som var
 død, kjøpte en hel del bøker, og disse
 studerte han grundig, så han mesten kunn
 dem ut. Han skrev ut reseptene på
 latin saaledes, som det sto i lageboken.
 Det var et apotek i T. heim, som leverte
 ut varer etter Slengens ordre - det var
 Hjørndens Kongens gate. Han skjøt,
 også list. Engang var han hos handelsm-
 òn Forn Trude, som hadde list vort i en fot.
 Den bestemte han også måte med maten.
 Ja, da Forn, men en akerrit må og da
 vil vel bare virke bra. Ja, de må du
 prøve. ja, da ska du sjå du før fot da.
 Jeg minner denne Slengen ofte når på fest
 hos en over-nervös kone. Hun var sterk
 pietistisk innstilt og Slengen kunde snakke
 så de passet også her.
 Min farbror, sersjant Moksne, hadde Slengen
 til huslæge, men engang feilet han stort.
 han ålaede konen Gjertrud. Da måtte
 distriktlægen Angel hentes. Han sa, at å
 ålae var de verste han kunne gjøre, -
 konen hadde forlike blod, og tilførsel av
 fisk blod ville mer vort på sin plass.
 Ha ja, slike själlerte, gjorda de ofte feil.
 men de hentet da også ofte, at en svindelig lage
 kunde feile - den gang ielfald; men derfor vil
 ingen tilbake til de gamle forhold.